

Bienvenidos a Belleville

Les triplettes de Belleville, Sylvain Chomet, 2003

Comèdia negra d'animació per despertar entusiasmes.

Les triplettes de Belleville és el primer llarg d'animació de Sylvain Chomet; un treball simpàtic, intel·ligent, ple d'ironies i d'una gran qualitat plàstica i tècnica. Chomet arriba a aquest film després d'una llarga experiència com a il·lustrador i guionista. Es va formar com a dibuixant de còmics a l'escola d'Angouleme, i el 1986 ja havia publicat el seu primer llibre de relats breus, *Secrets of the Dragonfly*. Aquell mateix any, va escriure *Le secret des libellules*, una adaptació de la novel·la *Bug-Jargal* de Víctor Hugo. Després de treballar d'animador a Londres, el 1991 va començar a treballar en el seu primer curt, *The Old Lady and the Pigeons*, que ja va obtenir la nominació als Cèsar i als Òscar al millor curtmetratge d'animació. Des de 1992 ha escrit guions i ha treballat en la il·lustració de diferents còmics, amb els quals ha rebut diferents premis.

Les triplettes de Belleville va ser presentada fora de concurs al Festival de Cannes, i nominada a l'Òscar al millor film d'animació i

a la millor cançó. La pel·lícula ha estat produïda per Didier Brunner, productor també de *Kirikú i la bruixa* (1998) de Michel Ocelot, i ha comptat amb el treball dels compositors Benoît Charest i Mathieu Chedid, que signen una música original, en la qual introdueixen instruments casolans com el frigorífic o l'aspirador.

Champion

Es tracta d'una història senzilla, sorgida de la inspiració i sense seguir models o patrons establerts en aquest tipus de gènere. Està ambientada a la França de fa cinquanta anys, que és recreada cuidant cada detall: en els interiors, els cotxes, tramvies i bicicletes d'època, i també en el vestuari. El director explica: «(...) des del punt de vista d'un dissenyador, els anys cinquanta eren molt inspiradors. Els cotxes i la roba eren creatius i interessants. Dibuixar i dissenyar en pòsters o en els llibres escolars era una part important de la vida. També era una època en la qual la gent estava relaxada després de la Segona Guerra Mundial. Eren menys

cínics, més entusiastes en qüestions de llibertat.»

Els personatges són caricatures, amb faccions exagerades i desproporcionats; amb una gesticulació molt elaborada. L'element tècnic més interessant, potser, és el so, que imita les pel·lícules de Jacques Tati. L'única veu que se sent és la de la televisió. El silenci i els sons són protagonistes i ajuden a l'espectador a posar-se en la història.

D'entrada, el ritme és lent i l'esquema que es proposa no és l'habitual en el qual el protagonista fa el paper d'heroi. Champion, així és com s'anomena el protagonista, s'assembla a Fausto Coppi. És un jove orfe, trist i existencialment perdut, desganat, amb els ulls tristos i deprimits. Va descobrir la seva vocació ciclista des de les primeres pedalades donades a un tricicle que li va regalar la seva àvia, Madame Souza, amb qui viu des de llavors.

Ella descobreix els ídols del seu nét en un munt de fotos de

ciclistes del Tour de França. Des d'aquell moment decideix entrenar-lo per a convertir-lo en un campió. L'àvia no és la clàssica vella entranyable: és vital, constant, independent i amb molts recursos; disposada a fer qualsevol cosa pel seu nét- si cal, portar-lo al mateix Tour de França.

Belleville

Passats els anys, Champion aconsegueix convertir-se en un sofert corredor del Tour, d'aquells que arriben sense alè a la línia d'arribada. Però un dia, en acabar l'etapa, dos misteriosos homes de negre el segresten. Seguint les pistes de Champion, Madame Souza i el seu gos Bruno, travessen l'oceà fins a una imaginària ciutat anomenada Belleville, per tal de trobar al seu nét. Belleville és la paròdia d'una ciutat nord-americana —europea?—, plena de simbolismes: gent sobrealimentada, una mica estúpida i deshumanitzada.

Allí, Madame Souza retroba a tres germanes —les *triplettes* de Belleville—, nostàlgiques de la se-va vida com a vocalistes d'èxit als anys trenta. Amb elles es desenvoluparan tot de situacions absur-des, desgràcies humanes i maneres de viure. A partir d'aquí només toca gaudir dels personatges, de carreres de Citroën dos cavalls, i de situacions increïblement simpà-tiques i divertides.

Es tracta d'una pel·lícula d'animació que no tracta sobre ninots animats, animals amb els ulls gros-

sos, ni altres propostes del *mainstream* Disney i semblants; ni tampoc acaba amb moralines finals entendridores. Un film per a menuts i per a grans. No patiu pels subtítols, quasi no hi ha diàleg. Disfruteu de la història, de la música i de l'animació.

Fitxa tècnica

Equip tècnic

Director: Sylvain Chomet
Guió: Sylvain Chomet
Producció: Didier Brunner
Efectes digitals: Pieter Van Houte, Jean-Chrestopher Lie
Música: Benoit Charest, Mathieu Chedid
So: Eric De Vos
Nacionalitat: França
Any: 2003
Durada: 80 minuts

Equip Artístic

Personatges animats
Michèle Caucheteux: veu
Jean-Claude Donda: veu
Michel Robin: veu
Monica Veigas: veu

Filmografia

2003

Les Triplettes de Belleville